

de sidste 6 år, kan selvfølgelig blive rullet tilbage af talebankræfterne, hvis ikke det internationale samfund nu holder fast i det løfte om at hjælpe med at bringe landet på fode, som det internationale samfund jo har givet den afghanske regering, og som vi alle sammen gav i forbindelse med Afghanistan Compact. Afghanistanregeringen lovede sit demokrati og demokratiske fremskridt og forsoning, og vi lovede økonomisk og militær støtte.

Derfor skal vi selvfølgelig blive ved med at løfte den opgave. Hvad skulle tilliden være til det internationale samfund, hvis et land betræder den demokratiske vej og kommer ud for demokratiets fjender, hvor vi så siger: Nå ja, de fjender der, undskyld, dem vil vi nu altså ikke beskytte jer imod – og så går vi? Hvem i alverden skulle tro på verdenssamfundet herefter? Og derfor kan vi ikke risikere, at Afghanistan skulle synke ned i det kaos, det kom fra, og blive til det fristed for terrorister, det var.

Det er rigtigt, at genopbygningsindsatsen er vanskeliggjort i det sydlige og østlige Afghanistan. Det er rigtigt, at der over Pakistans grænser på kryds og tværs af grænsen kommer talebanfolk og nye kræfter ind. Derfor kræver det også, at det internationale samfund stiller de militære styrker til rådighed, som er nødvendige for at opretholde eller skabe sikkerhed i det sydlige og østlige Afghanistan. Den opgave magter de afghanske sikkerhedsstyrker endnu ikke selv at løfte.

Derfor finder regeringen det vigtigt – og jeg er glad for, at det brede flertal i Folketinget finder det vigtigt – at Danmark nu styrker sit militære bidrag til det sydlige Afghanistan ved at stille tropper der, hvor der er mest brug for dem. Nu yder Danmark et væsentligt bidrag til at imødekomme FN's, NATO's og ikke mindst den afghanske regerings ønsker.

Vi er fuldt ud klar over, at militære midler ikke alene vil bringe fred og stabilitet til Afghanistan. Det er jo, som om hr. Rune Lund står her og belærer verden om noget, verden overhovedet ikke kan forstå. Altså, hertil minder hr. Rune Lund mig – undskyld mig – om en mandagstræner. Jeg oplevede det også forleden dag, hvor han skulle belære hele verden om, hvordan Somalia skulle klares – vidste det jo bedre end alle. Det har jeg dyb respekt for. Mandagstrænerne ved jo også, hvordan enhver kamp skal spilles. Hvis vi bare ville følge hr. Rune Lunds militærstrategi, så ville hr. Rune Lund gerne være med. Men den går altså på, at man skal have det civile

og kun lidt militær. Men problemet med de Talebanstyrker, som krydser over grænsen, er jo, at de vil ødelægge alt det, de civile genopbygger, hvis man har det styrkeforhold mellem det civile og det militære, som hr. Rune Lunds geniale strategi bebuder.

Kl. 17.40

Opgaven er at få genopbygning og udvikling til at spille sammen og dermed skabe grundlaget for en udvikling. Det kræver militær sikkerhed. Derfor er strategien selvfølgelig også at gå ind og skabe sikre områder og i disse sikre områder få den civile genopbygning til at lykkes, sådan som jeg har givet eksempler på det jo er mange steder. Der komme skoler, pigerne kommer i skole, og skolen bliver ikke brændt bagefter.

Det er derfor, at vi øger bistanden, samtidig med at vi styrker den militære indsats. Det hænger sammen. I beslutningsforslaget gør vi jo begge dele, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen og hr. Rune Lund. Derfor vil vi fortsætte vores nationale og internationale arbejde for at styrke samtænkningen af den militære og den civile indsats, og det er ikke rigtigt, at det er fremmed for USA.

Danmark har i NATO-sammenhæng arbejdet meget for den civile og militære indsats, og det er nu en NATO-filosofi og en NATO-strategi, og USA er mig bekendt medlem af NATO. Hr. Holger K. Nielsen ryster på hovedet: USA er ikke medlem af NATO. Men det vil jeg nu fastholde, indtil hr. Holger K. Nielsen kan bevise det modsatte.

Amerikanerne giver, kan jeg lige oplyse hr. Holger K. Nielsen om, 4,1 mia. dollar om året til genopbygningsbistand. Det er et højt beløb pr. capita, og der ligger Danmark med det næsthøjeste beløb. Men det er trods alt et betragteligt beløb, der kommer til bistand. Det vil sige, at amerikanerne altså også tænker på det civile, ellers gav de jo ikke de 4 mia. dollar til bistand. Vi lægger altså meget vægt på denne kombination, og det gør NATO også.

Det er heller ikke rigtigt, som hr. Holger K. Nielsen siger, at amerikanerne er Operation Enduring Freedom, og det er de allerfleste, og at der kun er få i ISAF. Det er jo ikke rigtigt. Der er 6.000-7.000 amerikanere i OEF, og der er 32.000 i alt i ISAF. OEF's opgave er at jage terrorister, vores er at beskytte mod Taleban og få skabt genopbygning.

Regeringen lægger derfor stor vægt på, at den danske bistand ydes i overensstemmelse med